

340.43

๙ 177

e.3

ทัศนคติต่ออาชีพครู และความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนชาวเขา
วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

นรงค์ เทียมเมฆ

ผ่านกองหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คู่มือที่ 23 พระโขนง กรุงเทพฯ ๓ โทร. ๖๖๔๑๖๖. ๖๖๑๕๐๕๐

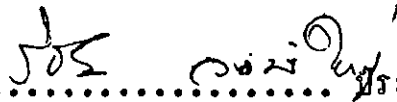
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

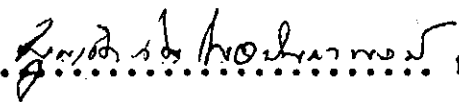
พฤษภาคม ๒๕๒๐

65264

28 ก.ย. 2520

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปัญหานี้อย่างรอบคอบแล้ว
เห็นสมควร รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

.... ประธาน
(ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่)

.... กรรมการ
(อาจารย์บุญเชิด ปิณฑอนันตพงษ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ และอาจารย์บุญเชิด ภิญโญนนทพงษ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อธิการ รองอธิการ และอาจารย์วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ที่ได้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณจิระศักดิ์ เอี่ยมพงษ์ไพฑูรย์ คุณวิวัฒน์ โลหิตหาญ คุณโกศล มีคุณ คุณศานิต วิเศษสุข คุณกองกานูจน์ วิเศษสุข คุณพิทักษ์ อาจคุณวงศ์ คุณโอภาส ปัญญา คุณตระกูล จันทสุนทร คุณสำอางค์ ศรีทราผล คุณทิพวรรณ ทาทอง และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ออกความคิดเห็น และให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่อาจมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา พี่ และครูอาจารย์ ที่มีส่วนวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้เขียนมาตั้งแต่ต้น จนถึงบัดนี้

ณรงค์ เทียมเมฆ

สารบัญ

บทนำ

หน้า

๑.	บทนำ	๑
	๑. ภูมิหลัง	๑
	๑.๑ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๓
	๑.๒ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
	๑.๓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๔
	๑.๔ คำนินยามศัพท์เฉพาะและนิยามปฏิบัติการ	๖
๒	๒. วัตถุประสงค์และการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	๘
	๒.๑ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๒๐
๓	๓. วิธีดำเนินการ	๒๑
	๓.๑ กลุ่มตัวอย่าง	๒๑
	๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๒๑
	๓.๒.๑ ก. แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่ออาชีพครู	๒๑
	๓.๒.๒ ข. แบบสอบถามวัดความต้องการการดำเนินงาน นักเรียน	๒๒
	๓.๓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๕
๔	๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	๔.๑ สถิติลักษณะที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	๔.๒.๑ ตอนที่ ๑ เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อ อาชีพครูระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา	๒๔
	๔.๒.๒ ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความ ต้องการการดำเนินงานนักเรียนระหว่าง นักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา	๓๐

ตอนที่ ๓	การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อ อาชีพครูระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับ นักเรียน ป.กศ.	๓๔
ตอนที่ ๔	การเปรียบเทียบความแตกต่างของความตอง การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ.	๓๕
ตอนที่ ๕	การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติ ต่ออาชีพครูระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ	๓๗
ตอนที่ ๖	การเปรียบเทียบความแตกต่างของความตอง การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	๓๘
ตอนที่ ๗	การเปรียบเทียบความแตกต่างของความ ตองการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียน ที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาตกับนักเรียน ที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ	๔๑
๕	สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	๔๕
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๔๕
	กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า	๔๕
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๔๕
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๖
	สรุปและอภิปรายผล	๕๐
	ขอเสนอแนะ	๕๕

บรรณานุกรม ๕๗

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. คำอธิบายจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามวัด	
ความคองการดานกิจกรรมนักเรียน.....	๖๔
ภาคผนวก ข. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	๖๕
ภาคผนวก ค. วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี.....	๗๓
ภาคผนวก ง. ชาวเขาในประเทศไทย.....	๗๖

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- ๑ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามเชื้อสายและระดับ
ชั้นที่เรียน ๒๑
- ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู
ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา ๒๔ ✓
- ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้าน
กิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียน
ชาวเขา ๓๑ ✓
- ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู
ระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. ๓๔ ✓
- ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้าน
กิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับ นักเรียน
ป.กศ. ๓๕ ✓
- ๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู
ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ๓๗ ✓
- ๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้าน
กิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ๓๘ ✓
- ๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้าน
กิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิง
นิยามกับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ ๔๒ ✓
- ๙ คำอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามวัดความต้องการด้าน
กิจกรรมนักเรียน ๕๔

และทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูอีกด้วย การสอนที่จะปลูกฝังให้เกิดทักษะ และทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูนั้น ทางหนึ่งที่จะทำได้โดยสนับสนุนให้มีชมรม หรือกลุ่มสนใจต่าง ๆ ขึ้นมา มาก ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมโดยไม่ต้องคำนึงถึงคะแนน เช่น จัดให้มีชมรมจิตวิทยา ชมรมวรรณศิลป์ ชมรม พฤษศาสตร์ ชมรมดนตรีและการละคร ชมรมกีฬา ชมรมโศวาทิ ชมรมหนังสือพิมพ์ และชมรม การสอน เป็นต้น ชมรมเหล่านี้จะมีประโยชน์มาก ทำให้นักเรียนเกิดความคิด เกิดความเชื่อ มั่นในตนเอง ได้ฝึกหัดการใช้เสรีภาพภายในกลุ่ม หักห้ามฟังคนอื่น หักห้ามงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีกฎเกณฑ์เป็นแนวทางไว้ตามสมควร

กิจกรรมนักเรียนนับว่ามีความสำคัญต่อการศีกษาเล่าเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่า การดำเนินชีวิตในาษาภาคหน้าของนักเรียน จะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการณ์นักเรียนแต่ละคนได้ผ่านกิจกรรมมา เพียงไร ถ้านักเรียนได้มีกิจกรรมมากเท่าใด ก็จะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม นั้น ๆ มากขึ้นเป็นเงาตามตัว นักเรียนที่ได้ผ่านการฝึกกิจกรรมนักเรียนมาอย่างเพียงพอ ก็จะออกไปประกอบการทำงานอันเป็นประโยชน์แก่ตัวเอง และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, ๒๕๐๔ : ๑)

จากเหตุผลและความสำคัญของทัศนคติต่ออาชีพครู และกิจกรรมนักเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรทั้งสองประการ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักเรียน ฝึกหัดครูให้เป็นครูที่มีประสิทธิภาพ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู เป็นกำลังสำคัญในการสร้างบุคคล ที่มีคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

ในการศีกษารั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศีกษากับนักเรียน ป.ศ. หลักสูตร ๕ ปี ของ วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี เพราะ เห็นว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะพิเศษแตกต่าง ไปจากวิทยาลัยครูอื่น ๆ คือ นักเรียนที่เข้ามาเรียนเป็นนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๗ จากท้องถิ่นกันการทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ มีทั้งที่เป็นนักเรียนชาวไทยพื้นราบ และ นักเรียนชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ไตแก่ กะเหรี่ยง ม้ง (แม้ว) เย้า ลีซอ อีโก๊ นักเรียนเหล่านี้ เมื่อเรียนจบแล้วจะต้องกลับไปปฏิบัติงานในภูมิภาคเนาของตน

การจัดการฝึกหัดครูสำหรับนักเรียนชาวเขานับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ชาวเขาเป็นชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และขนบ ธรรมเนียมประเพณีแตกต่างจากคนไทยพื้นราบโดยทั่วไป ทำให้เกิดความแตกต่างกับสังคม

ของคนไทย ชาวเขาจึงมีความรู้สึกถึงความแตกต่างของสภาพทางสังคม มีความรู้สึกเปรียบเทียบ และเกิดความไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นพลเมืองของชาติใด การให้การศึกษาแก่ชาวเขาจะเป็นทางนำไปสู่การแก้ปัญหาหลายด้าน ที่สำคัญคือ เมื่อนักเรียนชาวเขาได้มาคลุกคลีกับคนไทย ได้เรียนรู้ภาษาไทย จนประเพณีของคนไทย ก็เป็นการง่ายที่ชาวเขาเหล่านี้จะผสมกลมกลืนกับคนไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติไทย นอกจากนี้การให้การศึกษาแก่ชาวเขายังเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานแก้ปัญหาในด้านอื่น ๆ เป็นไปโดยราบรื่น เช่น ปัญหาการแทรกแซงของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ การตัดไม้ทำลายป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอย และการปลูกฝิ่น เป็นต้น โดยอาศัยนักเรียนฝึกหัดครูชาวเขาเป็นสื่อกลาง ในการเผยแพร่ความเจริญ และ ความคิดที่เป็นประโยชน์ของประเทศชาติไปสู่ชาวเขาในหมู่บ้านต่าง ๆ

นักเรียน ป.กศ. หลักสูตร ๕ ปี ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนชาวไทยพื้นราบ และนักเรียนชาวเขาเหล่านี้ มักประสบปัญหาค้นต่าง ๆ เสมอ เช่น ปัญหาการตกออกกลางคัน ปัญหาความประพฤติก้าวร้าว ปัญหาการเงิน ปัญหาสุขภาพอนามัย และการปรับตัว เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ เมื่อนักเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาก็ ย่อมทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการใช้ชีวิตอยู่ในสถานศึกษา และ ส่งผลสะท้อนต่อความรู้สึกหรือท่าทีที่มีต่ออาชีพครู ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหามูลฐานต่าง ๆ ที่เขาประสบได้ด้วยตัวเอง เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ จะช่วยแก้ปัญหการตกออกกลางคัน การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพจะช่วยแก้ปัญหสุขภาพอนามัยของนักเรียน เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู และความต่องการกิจกรรมนักเรียนของนักเรียน ป.กศ. หลักสูตร ๕ ปี ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง

4 ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู, ความต่องการดำเนินกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

✓

๒. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู ความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน
ระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ.

๓. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู ความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ

๔. เพื่อ เปรียบเทียบว่านักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูต่างกัน จะมีความต้องการ
ด้านกิจกรรมนักเรียนต่างกันหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อเสนอข้อเท็จจริงบางประการ แก่แผนกแนะแนว แผนกกิจการนักศึกษา
แผนกปกครอง แผนกหอพัก และเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ที่เกี่ยวข้อง
กับนักเรียน ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการ
และความสนใจของนักเรียนและ เพื่อ เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความบกพร่องบางประการ
ของนักเรียน

๒. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรระดับ ป.กศ. เวลาเรียน ๕ ปี
ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเน้นการปลูกฝังให้นักเรียนฝึกหัดครู
มีศรัทธาต่ออาชีพครู มีความสามารถในการปฏิบัติงานในชนบท ตามจุดมุ่งหมายของวิทยาลัย
และความต้องการของประเทศ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. มวลประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้จัดกระทำกับนักเรียนระดับ ป.กศ. หลักสูตร ๕ ปี ปีการศึกษา
๒๕๑๔ ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี ซึ่งมีจำนวน ๕๒๔ คน มีทั้งนักเรียนชาวไทย
พื้นราบ และนักเรียนชาวเขา จำแนกกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ดังนี้

๑.๑ นักเรียนชาวไทยพื้นราบทั้งชาย และหญิง จำนวน ๔๗ คน
เลือกมาด้วยการสุ่ม โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Random number table)

๑.๒ นักเรียนชาวเขาทั้งชาย และหญิง ศึกษาจากมวลประชากร ซึ่งมี
จำนวน ๘๖ คน

๒. ตัวแปรในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ได้จำแนกตัวแปรออกดังนี้

ตอนที่ ๑

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- เชื้อสาย (นักเรียนชาวไทยพื้นราบ, นักเรียนชาวเขา)
- ระดับชั้น (นักเรียนก่อน ป.กศ., นักเรียน ป.กศ.)
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง, นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ)

ตัวแปรตาม ได้แก่

- ทศนคติต่ออาชีพครู
- ความต้องการกิจกรรมนักเรียน จำแนกเป็น ๖ ด้าน คือ
 - ความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ
 - ความต้องการกิจกรรมวิชาการ
 - ความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี
 - ความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ
 - ความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ

ตอนที่ ๒

ตัวแปรอิสระ คือ ทศนคติต่ออาชีพครู

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการกิจกรรมนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ และนิยามปฏิบัติการ

๑. ทัศนคติต่ออาชีพครู หมายถึงสภาพจิตอย่างหนึ่งของบุคคล ซึ่งเมื่อกระทบกับเหตุการณ์หรือสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพครูแล้ว จะแสดงลักษณะหรือทำท้ออย่างใดอย่างหนึ่งออกมา มีทั้งชอบ พอใจ เห็นด้วย สนับสนุนอาชีพครู เรียกว่า ทัศนคติในเชิงนิมิต หรือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุนอาชีพครู เรียกว่า ทัศนคติในเชิงนิเสธ ในการศึกษาครั้งนี้ วัดได้ด้วยแบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครูที่ ล้วน สายยศ (ล้วน สายยศ, ๒๕๑๓ : ๑๑๔ - ๑๒๗) สร้างขึ้นตามวิธีการของเทอร์สโตน (Thurstone)

๒. ความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน หมายถึงความต้องการของนักเรียนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างครู อาจารย์ กับนักเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน อันจะเป็นแนวทางสร้างเสริมประสบการณ์และพัฒนาการของนักเรียนทั้งทางด้าน กาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมที่จัดขึ้น มีทั้งจัดในห้องเรียน และนอกห้องเรียน เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมวิชาที่เรียนให้มีความรู้ และมีประโยชน์ต่อการดำรงตนในสังคมมากขึ้น ส่วนใหญ่มักจะจัดนอกเวลาเรียน มีบรรยากาศเป็นกันเอง และมีอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมอยู่ด้วย ในการศึกษาครั้งนี้ วัดจากคะแนนตอบแบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ ด้าน คือ

๒.๑ ความต้องการกิจกรรมด้านกีฬาและสุขภาพ

๒.๒ ความต้องการกิจกรรมด้านวิชาการ

๒.๓ ความต้องการกิจกรรมด้านศาสนาและประเพณี

๒.๔ ความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

๒.๕ ความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ

๒.๖ ความต้องการกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ และความสนใจพิเศษ

๓. นักเรียนชาวเขา หมายถึงนักเรียนวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ที่เป็นชาวเขา โดยมีบิดามารดาเป็นชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ได้แก่ กะเหรี่ยง ม้ง เย้า ลีซอ อีโก และจีนฮ่อ

๔. นักเรียนชาวไทยพื้นราบ หมายถึงนักเรียนวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ที่มีชื่อ
เป็นนักเรียนชาวเขา

๕. นักเรียนก่อน ป.กศ. หมายถึงนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๑ , ๒
และ ๓ ตามหลักสูตร ป.กศ. ๕ ปี ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง

๖. นักเรียน ป.กศ. หมายถึงนักเรียนที่เรียนจบชั้นปีที่ ๓ แล้ว และกำลัง
เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๔ , ๕ ตามหลักสูตร ป.กศ. ๕ ปี ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง

๗. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลการประเมินความสามารถในการเรียน
วิชาต่าง ๆ ของนักเรียนแต่ละคนที่ได้เรียนไปแล้ว และเสนอผลในรูปของค่าเฉลี่ยในระบบ
หน่วยกิต ในการศึกษาคำนี้คิดจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๔

๗.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึงนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตั้งแต่ตำแหน่ง เปอร์เซนต์ไทล์ ๗๕ ขึ้นไป

๗.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึงนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตั้งแต่ตำแหน่ง เปอร์เซนต์ไทล์ ๒๕ ลงมา

เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

๑. เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่ออาชีพครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เคโซ สวานานท์ (เคโซ สวานานท์, ๒๕๑๒: ๒๔) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในหน้าที่การงาน หรือในอาชีพของตน หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า หากที่ความรู้สึก หรือทัศนคติ มีผลกระทบโดยตรงต่อความรู้สึก หรืออารมณ์ และพฤติกรรมของบุคคลที่กระทำต่องานนั้น ๆ ด้วย ส่วน เฉลียว บุรีภักดิ์ (เฉลียว บุรีภักดิ์, ๒๕๑๙: ๑๕ - ๑๗) ได้กล่าวถึงทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมมีหลายอย่าง เช่น กายกรรม วาจากรรม คานิยม ทัศนคติ ความเชื่อ และความรู้ เป็นต้น ทัศนคติเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของบุคคลที่ผูกพันอยู่กับพฤติกรรมอย่างอื่น ๆ ทัศนคติของบุคคลมีผลทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา *

ทางด้านเอกสารในต่างประเทศนั้น ครูซ (Cruze, 1947: 187) ได้ให้ความหมายของคำว่า "ทัศนคติ" ว่า หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ และทัศนคติจัดเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิภาพ ซึ่งอาจเกิดขึ้นกับบุคคลด้วยสาเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. เกิดจากการที่บุคคลยอมรับเอาทัศนคติทางวัฒนธรรมไว้มาก่อนที่จะได้พบปะ และมีความรู้สึกจริง ๆ กับวัตถุที่ทำให้เกิดทัศนคติเช่นนั้นขึ้น

๒. เกิดจากการที่บุคคลสร้างขึ้น โดยยึดความคิดจากความรู้ที่ตนมีอยู่เกี่ยวกับประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความเชื่อตรง จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้เรียนรู้ที่จะทำกิจกรรมที่แสดงถึงความเชื่อตรงเป็นกรณีไป

๓. เกิดจากการที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรง เช่น ความรู้สึกกลัวเกลียด เป็นต้น

โวล

๕

ทัศนคติ เมื่อเกิดขึ้นในตัวบุคคลแล้ว จะแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์อย่างใกล้ชิด การที่บุคคลจะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองการณโคสถานการณหนึ่งอย่างรุนแรงนั้น นับว่าทัศนคตินี้มีส่วนช่วยเสริมอย่างมาก ส่วน นิวโคมบ์ (Newcomb , 1950: 128) กล่าวว่า การแสดงออกของทัศนคติโดยอาศัยพฤติกรรม แบ่งออกได้ ๒ ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วย หรือชอบ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมาน (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่ง คือการแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เกิดความเบื่อหน่าย ชิงชัง อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น เรียกว่าทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude)

สำหรับผลการวิจัยในประเทศ ปรากฏว่า ใน พ.ศ. ๒๕๑๑ นวลจันทร์ ทิมวงศ์ (นวลจันทร์ ทิมวงศ์ , ๒๕๑๑: ๒๕) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างผู้ที่เป็นครูกับนิสิตฝึกหัดครู จากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เป็นครูแล้ว จำนวน ๑๒๐ คน กับนิสิตฝึกหัดครู ๒๐ คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่ออาชีพครู ที่สร้างขึ้นตามแนวของโมริ (Mori) ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลต่อการตัดสินใจในการ เป็นครู ระหว่างผู้ที่เป็นครูแล้วกับนิสิตฝึกหัดครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .๐๕ ในเรื่องทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างผู้ที่เป็นครูแล้วกับนิสิตฝึกหัดครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และระยะเวลาที่คาดว่าจะเป็อาชีพครูระหว่างผู้ที่เป็นครูแล้วกับนิสิตฝึกหัดครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เช่นกัน ต่อมา อารี รังสิโยภฤณี (อารี รังสิโยภฤณี , ๒๕๑๓: ๔๖) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.ป. ในปีการศึกษา ๒๕๑๒ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนฝึกหัดครู ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคพบว่า นักเรียน ป.กศ. กับ ป.ป. มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกันในเรื่องความมีเหตุผล ความมั่นคง ในอาชีพ อาชีพครูเป็นอาชีพที่ใคร ๆ ก็อยากเป็ และความก้าวหน้าในอาชีพ เมื่อแยกเปรียบเทียบระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน ในปีเดียวกันนี้ สมสมัย พิทักษ์ (สมสมัย พิทักษ์ , ๒๕๑๓: ๗๕ - ๗๗) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก

คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และทัศนคติต่ออาชีพครู ของนักเรียนระดับ ป.ศ. ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง ผลการวิจัยพบว่า ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่ออาชีพครูเลย และพบว่าคะแนนจากแบบทดสอบคัดเลือกไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่ออาชีพครูเลย ซึ่งแตกต่างกับที่ ณาพร เชมรักษาวณิช (ณาพร เชมรักษาวณิช , ๒๕๑๕: ๔) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากนักเรียนชั้น มศ. ๔ ของโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพฯ จำนวน ๔๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ต่อมา ธิดา บุญยานยาว (ธิดา บุญยานยาว , ๒๕๑๓: ๕๕) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างครูปริญญาโทสาขาการแนะแนว กับครูปริญญาโทสาขาอื่น ๆ ปรากฏผลว่า ครูปริญญาโทสาขาการแนะแนว มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูในเรื่อง อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีความภูมิใจที่มีลูกศิษย์มาก มีความมั่นคง ทำให้มีประสบการณ์ในชีวิตมาก มีโอกาสเป็นที่ปรึกษาของนักเรียน มีหลักเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตที่ดี เหมาะกับผู้ชาย และมีเวลาพักผ่อน มากกว่าครูปริญญาโทสาขาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และในปีเดียวกันนี้ วรณวิภา ทองงอก (วรณวิภา ทองงอก , ๒๕๑๓: ๕๔) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน ของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติต่ออาชีพครู มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการสอน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และพบว่านิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยในประเทศ พอสรุปได้ว่า ทัศนคติต่ออาชีพครูไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนต่างระดับชั้นกันมีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน

ส่วนผลการวิจัยในต่างประเทศ บราวน์ และโฮลซ์แมน (Brown and Holtzman , 1955:75 - 84) ได้สรุปผลการศึกษาของ ซิมมอน , แมททิวส์ และโทเฟอร์ (Symmon, Mathews and Toepfer) ซึ่งได้ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาเท่าเทียมกัน แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันนั้น เป็นเพราะมีทัศนคติในการเรียน และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเออร์วิง (Irving , 1966:706 - 715) ที่สรุปได้ว่า ก่อนที่จะให้การศึกษาแก่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นวิชาใด ๆ ก็ตาม จะต้องศึกษาถึงธรรมชาติ ความต้องการ และพื้นฐานของเด็กเสียก่อน จึงจะสามารถให้การศึกษาแก่เด็กได้อย่างถูกต้อง เด็กจะเรียนวิชาใด ๆ ได้ผลดี เขาจะต้องมีความชอบหรือมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ ดังนั้นทัศนคติต่อวิชาใด ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานั้น ๆ จึงมีความสัมพันธ์กัน ต่อมา โมริ (Mori , 1966:174 - 179) ได้ทำการศึกษาวิจัยปัญหาต่าง ๆ อันอาจจะมีอิทธิพลต่อการจูงใจให้มาเป็นครู โดยทำการศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกน ซึ่งเป็นชาย ๑๘๘ คน หญิง ๓๖๘ คน โดยเปรียบเทียบระหว่างชายกับหญิง พบว่าผู้ที่ยึดอาชีพครูที่เป็นหญิงมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูทางด้านเศรษฐกิจ และคำนึงต่อสังคมมากกว่าชาย และพบว่าทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู ในด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล และจรรยาครู เป็นแรงจูงใจให้ยึดอาชีพครู ซึ่งสรุปได้ว่า แรงจูงใจที่จะมาเป็นครู เป็นผลมาจากทัศนคติที่มีต่ออาชีพ และความคิดเห็นของตนเองที่ต้องการมาเป็นครู ส่วน เบล (Belle , 1969: 1624 - A) ได้ศึกษาถึงทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนเกรด ๕ เชื้อชาติอเมริกันสเปน กับอเมริกันอังกฤษ ปรากฏผลว่า ทัศนคติในการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเด่นชัด จึงเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทัศนคติต่ออาชีพครู ไม่แตกต่างกัน

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน

ธนุ แสงศักดิ์ (ธนุ แสงศักดิ์ , ๒๕๓๓ : ๓ - ๑๔) ให้คำนิยามของคำว่า "กิจกรรมนักเรียน" ว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนตามปกติ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความรู้ต่าง ๆ ทั้งที่สืบเนื่องกับหลักสูตร และไม่สืบเนื่อง แต่โรงเรียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาในตัวเด็ก โดยสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา การที่นักเรียนฝึกหัดครูจะสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นคนมีความรู้ความสามารถกว้างขวางเพื่อไปประกอบอาชีพได้อย่างคึกคัก จำเป็นต้องอาศัยการมีโอกาสดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างพอเพียง กิจกรรมนักเรียนนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ซึ่ง สุมิตร คุณานุกร (สุมิตร คุณานุกร , ๒๕๑๘ : ๘๘ - ๑๐๑) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนไว้ว่า กิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญมาก ในการที่จะช่วยให้ความมุ่งหมายทางการศึกษามุ่งบรรลุถึงผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์ การเรียนการสอนในชั้นอย่างเดียวไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนทุก ๆ ด้านได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องอาศัยกิจกรรมเข้าช่วย กิจกรรมนักเรียนจะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ

ส่วนประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่นิยมจัดกันในโรงเรียนนั้น พันธ์ หันนาคินทร์

(พันธ์ หันนาคินทร์ , ๒๕๑๓ : ๑๖๒ - ๑๖๔) จำแนกไว้ดังนี้

๑. สำนักรักเรียน
๒. การประชุมเพื่ออบรมสั่งสอน ฟังดนตรี ปรากฏา ชมภาพยนตร์
๓. ชุมนุมต่าง ๆ
๔. กิจกรรมที่กระทำนอกโรงเรียน ได้แก่ การทัศนศึกษา การทำประโยชน์ต่าง ๆ

แก่ชุมชน

๕. กิจกรรมเกี่ยวกับการพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์โรงเรียน หนังสือประจำปี คู่มือ

นักเรียน

๖. กิจกรรมเกี่ยวกับการกีฬา
๗. กิจกรรมเกี่ยวกับการดนตรี
๘. กิจกรรมเกี่ยวกับการละคร และการพูดในที่สาธารณะ
๙. กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ เช่น ลูกเสือ อนุชาชาด
๑๐. กิจกรรมเกี่ยวกับโฮมรูม

การแบ่งประเภทของกิจกรรมดังกล่าว สอดคล้องกับที่ สุมาลี แจบเกาะ (สุมาลี แจบเกาะ , ๒๕๑๔ : ๒๒) จำแนกไว้ โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น ๔ ด้าน คือ

๑. สถาบันนักเรียน
๒. ชุมชนวิชาการ
๓. กิจกรรมกีฬา
๔. กิจกรรมทางศาสนา
๕. กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ และดนตรี
๖. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
๗. ชุมชนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม
๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง

ส่วนทางค่านิยมเอกสารในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียนนั้น ฮิลการ์ด (Hilgard , 1956:328) ได้อ้างถึงข้อสรุปของ จอห์น ดีวอี้ (John Dewey) ในงานจิตวิทยาการเรียนรู้ว่า สังคมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ โดยที่ค่านิยมในสังคม นั้น เป็นค่านิยมแบบประชาธิปไตย (Democratic Value) และปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction) ของคนนั้นจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้นการที่นักเรียน ได้ทำงานร่วมกัน ได้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถของตน ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น จะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้น โอวอร์ด (Ovard ; 1969:298 - 328) ได้กล่าวสนับสนุนว่าโครงการกิจกรรมได้เป็นที่ยอมรับ ของนักเรียน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการบริหารโรงเรียน และสาธารณชนโดยทั่วไป ในหลาย ๆ โรงเรียนโครงการกิจกรรมถือว่าเป็นส่วนบูรณาการของโรงเรียน และจัดเป็น ตารางกิจกรรมประจำวันเหมือนกับวิชาเรียนอื่น ๆ แต่บางแห่งอาจจะยังถือว่าเป็นกิจกรรม นอกหลักสูตร ซึ่งไม่ว่าจะจัดแบบไหนก็ตาม กิจกรรมของนักเรียนย่อมมีประโยชน์ นักการศึกษา มองเห็นคุณค่า จึงพยายามส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพราะกิจกรรม เหล่านี้มีส่วนช่วยในการศึกษาของนักเรียนหลายประการ

การศึกษาวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนนั้น ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช , ๒๕๑๐ : ๓๒ - ๓๔) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลการเรียนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พบว่า หัตถ์คดีที่ดีต่อสถาบัน และต่อ อาจารย์ ผู้สอน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนิสิตอย่างเด่นชัด กิจกรรมที่สัมพันธ์กับผลการเรียนที่ดีของนิสิตคือกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา กิจกรรมขององค์การนิสิต และกิจกรรมของชุมนุมวิชาการ ส่วนกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ในทางลบคือผลการเรียนได้แก่ กิจกรรมของชุมนุมดนตรี และร้องเพลง ต่อมา ยุทธวีวัณย์ วณิชยจินดา (ยุทธวีวัณย์ วณิชยจินดา , ๒๕๑๔ : ๓ - ๔) ได้ศึกษาถึงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา และหาความสัมพันธ์ระหว่าง กิจกรรมเสริมหลักสูตร สังคมศึกษา กับผลการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาที่ครูนิยมจัดกันมากได้แก่ การให้นักเรียนติดตามความเคลื่อนไหวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จัดทำป้าย ประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับสังคมศึกษา และข่าวสำคัญ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร กับผลการเรียน พบว่า การร่วมกิจกรรมทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ส่วนจำนวน ผลบุญ (จำนวน ผลบุญ , ๒๕๑๕ : ๕๑) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียนชั้น ป.ศ. ปีที่ ๒ ของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ ต่ำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัย มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ กิจกรรมนักเรียนหลายท่าน ได้แก่ จุไร สุทธิศรีสังข์ (จุไร สุทธิศรีสังข์ , ๒๕๑๓ : ๔๓ - ๔๔) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ โดยแยกตามโรงเรียน เพศ และ อายุ ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมนอกชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล แต่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

ซึ่งแตกต่างกับที่ ศิรินันท์ ศรีอุทอง (ศิรินันท์ ศรีอุทอง , ๒๕๑๗ : ๓๖ - ๔๓) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ ซึ่งพบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ในการวิจัยทำนองเดียวกันนี้ จิตรา พงษ์กิจมงคล (จิตรา พงษ์กิจมงคล , ๒๕๑๗ : ๓๕ - ๕๔) ได้ศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้น ป.๓. ปีที่ ๒ จำนวน ๔๐๐ คน ในวิทยาลัยครู ๕ แห่ง ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กันในวิทยาลัยครู ๓ แห่ง ส่วนอีก ๒ วิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา มีความสัมพันธ์กัน ส่วนอนันต์ ภูมิวรรณ (อนันต์ ภูมิวรรณ , ๒๕๑๗ : ๕๔ - ๑๐๘) ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมนิติต ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา พบว่า ในด้านการเปรียบเทียบความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่ชอบเข้าร่วมมากที่สุดนั้น นิสิตส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม ๓ ประเภท เหล่านี้พอ ๆ กันคือ กิจกรรมประเภทวิชาการ ประเภทสหนาการ และกีฬา และประเภทพัฒนาชุมชนและวัฒนธรรม มีเฉพาะนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน เท่านั้น ที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทสหนาการ และกีฬามากที่สุด

ต่อมา อุดม หนูทอง (อุดม หนูทอง , ๒๕๑๘ : ๕๓ - ๕๕) ได้ศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของกิจกรรมที่โรงเรียนจัดอยู่ เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ และมีความสำคัญทั้งสิ้น เช่น กิจกรรมไหว้ครู กีฬาฟุตบอล และสภานักเรียน เป็นต้น

* ผลการวิจัยในประเทศชี้ให้เห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ส่วนผลการวิจัยในต่างประเทศ ไมเออร์ (Myers, 1952: 415 - 426) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลการเรียน ปรากฏว่า นิสิตที่ประสบ

ความสำเร็จในการเรียน รายงานว่า คนได้เข้าร่วมกิจกรรมมาก เป็นผู้มีหน้าที่สำคัญ และมีความรับผิดชอบในงานของวิทยาลัย ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักจะเข้าร่วมกิจกรรม และมีหน้าที่ในการช่วยงานของวิทยาลัยน้อยกว่า หรือไม่รวมเลย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสกีลแมน (Skillman , 1959:1958) ที่ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง การเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้เป็น ๓ โรงเรียน กิจกรรมนอกห้องเรียนที่ศึกษาแบ่งออกเป็น ๔ ชนิด คือ สำนักรับเรียนและกรรมการห้องเรียน ชุมนุมทางวิชาการ ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ละครและดนตรี และชุมนุมผู้สนใจพิเศษต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกับผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ ผลการเรียนของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนทั้ง ๔ ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามชนิดของกิจกรรมที่นักเรียนกระทำ ส่วนคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่เข้าร่วมโดยคำนึงถึงจุดหมายทางการเรียนแค่น้อย กับคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยมุ่งหวังว่าจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้นนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และผลการเรียนของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน จะสูงกว่าผลการเรียนของผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

ต่อมา แจคสัน (Jackson , 1963:515 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตมหาวิทยาลัยแคนซัส พบว่า เวลาที่นิสิตใช้ในการกระทำกิจกรรม จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการเรียน คือถ้าใช้เวลามากผลการเรียนก็จะดีขึ้นด้วย ส่วน ซัลลิแวน (Sullivan , 1964:2327) ทำการศึกษานักเรียนเชื้อชาตินิโกร ที่ออกจากโรงเรียนกลางคันของโรงเรียนเตรียมอุดมในมลรัฐจอร์เจีย ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่กำลังเรียนอยู่เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเป็น ๓ เท่า ของผู้ที่ออกจากกลางคัน สอดคล้องกับการศึกษาของ เบล (Bell , 1967:248 - 251) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่ออกจากกลางคันกับนักเรียนที่เรียนต่อ ในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ออกจากกลางคัน ขาดความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๓ บาร์ตอส (Bartos, 1973 : 3249 - A) ได้ศึกษาเพื่อหาข้อเท็จจริงว่า นักเรียนครูที่มีประสบการณ์นอกสถานที่ กับที่มีประสบการณ์ในห้องเรียน ผู้ใดจะบรรลุเป้าหมายของการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้มากกว่ากัน คือ เป็นคนใจกว้าง การยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเอง การเข้าใจตนเอง ความสัมพันธ์กับนักเรียน การควบคุมและความพอใจในตัวนักเรียน โดยได้ทำการศึกษาจากนักเรียนครู ๖๐ คน ที่กำลังเรียนวิชาหลักสูตรและการสอนในมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียตะวันตก แบ่งนักเรียนที่ศึกษาออกเป็น ๔ กลุ่ม ๆ ละ ๑๕ คน ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มก่อนศึกษา แล้วจัดสถานการณ์ให้แต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม A ได้รับประสบการณ์นอกสถานที่ประมาณ ๑๐ สัปดาห์ ๆ ละ ๒ ชั่วโมง ไม่มีการเรียนในชั้นเลย

กลุ่ม B ให้ประสบการณ์ในห้องเรียนประมาณ ๑๐ สัปดาห์ ๆ ละ ๒ ชั่วโมง ไม่ให้ประสบการณ์นอกชั้นเรียนเลย

กลุ่ม C ให้ประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นเวลา ๑๐ สัปดาห์

กลุ่ม D เป็นกลุ่มควบคุม ไม่ให้ประสบการณ์ใดเลยในเวลา ๑๐ สัปดาห์

หลังจากนั้นทำการทดสอบโดยใช้เครื่องมือชุดเดิม ซึ่งเคยใช้ก่อนการจัดสถานการณ์ให้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นแนวโน้มในการจัดการศึกษานอกสถานที่และประสบการณ์ในห้องเรียน ให้สอดคล้องกันว่าเป็นวิธีการของการเปลี่ยนแปลง การรับรู้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการฝึกฝนเพื่อเป็นครู

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๔ เบรานิส (Beranis, 1974 : 1892 - A) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมระหว่างปิดภาคเรียนว่า ทำให้ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชีวิตและธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษระหว่างปิดภาคเรียนมีความต้องการที่จะไปอยู่ค่ายพักแรม หรือเดินทางท่องเที่ยว โดยให้สมัครร่วมเข้าร่วมกิจกรรมด้วย นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนเหล่านี้มีทัศนคติต่อฤดูกาลดีขึ้นมาก และนักเรียนเองก็เชื่อว่าเขาสามารถจำและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เขาเรียนอยู่ในโรงเรียน และในห้องเรียนได้ดีขึ้นด้วย แต่ทัศนคติเหล่านี้จะไม่ปรากฏกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่โรงเรียนจัดขึ้นในระหว่างปิดภาคเรียนเลย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ พบว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนเข้าร่วมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติบางประการของนักเรียนอีกด้วย ผลการศึกษาดังกล่าว เป็นแนวทางให้วิจัยตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน และสมมติฐานอีกข้อหนึ่งว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูต่างกัน จะมีความต้องการกิจกรรมนักเรียนต่างกัน

๓. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาวเขาและชนต่างเชื้อชาติต่างวัฒนธรรม

สุนันท์ สลโกสุม (สุนันท์ สลโกสุม, ๒๕๑๖ : ๑๐) กล่าวว่า คุณลักษณะและความสำเร็จของบุคคลย่อมเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะของครอบครัว นั่นคือบุคคลในกลุ่มปฐมภูมิ (Primary Groups) มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กในระยะแรก ๆ บุคคลในครอบครัวได้ให้ทัศนคติที่เป็นพื้นฐานแก่เด็ก โดยเฉพาะทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม

ทางคานผลการวิจัยในประเทศ ประสิทธิ์ บัวคดี (ประสิทธิ์ บัวคดี, ๒๕๑๔ : ๑๓๔ - ๑๔๒) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ ชั้น มศ.๓ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนนานาชาติมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า แต่มีความเกรงใจและความวิตกกังวลน้อยกว่านักเรียนไทยในต่างจังหวัด และนักเรียนไทยในกรุงเทพฯ ส่วนนักเรียนไทยทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และวรรณิ์ รักธรรม (วรรณิ์ รักธรรม, ๒๕๑๕ : ๖๓ - ๖๔) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึกรับนิคชอบ ระหว่างเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีน ผลการวิจัยพบว่า เด็กไทยเชื้อชาติจีนมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่าเด็กไทยเชื้อชาติไทย ส่วนความวิตกกังวลและความรู้สึกรับนิคชอบ ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ส่วนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาวเขาโดยครั้งนั้น เกษม มนต์ (เกษม มนต์, ๒๕๑๕ : ๕๕) ได้ทำการวิจัยเพื่อทดลองฝึกอบรมผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขา ให้ความรู้

ความสามารถในการสอนสำหรับศึกษาแก่เด็กชาวเขา ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับการอบรมจำนวน ๑๕ คน มีผลการเรียนรู้ด้านวิชาการสัมพันธ์กับความสามารถในการสอน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้ง ๒ ประเภท เป็น .๖๔ มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ แสดงว่าผู้รับการอบรมที่มีความรู้ต่ำ มีความสามารถในการสอนต่ำ

ส่วนผลการวิจัยในต่างประเทศ กรีน (Green, 1964 : 204) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชาวนิโกร กับชาวอินเดีย ที่อาศัยอยู่ใน ทรีนิแดด พบว่า บิดามารดา มีอิทธิพลในการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่าง ๆ แก่บุตรหลานของตน แม้ว่าค่านิยมบางอย่างจะเปลี่ยนแปลงไปบ้างเมื่อเด็กมีประสบการณ์มากขึ้น แต่ว่าค่านิยมดั้งเดิมของบิดามารดาก็จะยังมีอิทธิพลอยู่ นอกจากนี้ ชอพรา (Chopra, 1967 : 356 - 361) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความแตกต่างกันทางด้านครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และขนบธรรมเนียมประเพณี ทำให้คุณลักษณะบางประการของคนเราแตกต่างกัน ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า นักเรียนชาวเขากับนักเรียนชาวไทยพื้นราบ มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน และสมมุติฐานอีกข้อหนึ่งว่า นักเรียนชาวเขากับนักเรียนชาวไทยพื้นราบมีความต้องการกิจกรรมนักเรียนด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

๑. นักเรียนชาวเขากับนักเรียนชาวไทยพื้นราบมีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน
๒. นักเรียนชาวเขากับนักเรียนชาวไทยพื้นราบ มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านต่างกัน
๓. นักเรียนก่อน ป.๑ศ. กับนักเรียน ป.๑ศ. มีทัศนคติต่ออาชีพครูต่างกัน

๔. นักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านต่างกัน

๕. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทัศนคติต่ออาชีพครู ไม่แตกต่างกัน

๖. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านแตกต่างกัน

๗. นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน จะมีความต้องการกิจกรรมนักเรียนด้านต่าง ๆ แตกต่างกับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ

บทที่ ๑

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ คือนักเรียนชั้น ป.๓. หลักสูตร ๕ ปี ของวิทยาลัยครูมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเชื้อสายเดิม และระดับชั้นที่เรียน ดังแสดงในตาราง ๑

ตาราง ๑ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามเชื้อสาย และระดับชั้นที่เรียน

ระดับชั้น / เชื้อสาย	ชาวไทยพื้นราบ	ชาวเขา	รวม
ก่อน ป.๓.	๖๑	๖๓	๑๒๔
ป.๓.	๓๖	๒๓	๕๙
รวม	๙๗	๘๖	๑๘๓

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ๒ ฉบับ คือ แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู และแบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน รายละเอียดของแบบสอบถามทั้ง ๒ ฉบับ มีดังนี้

๑. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู เป็นแบบสอบถามที่ ล้วน สายยศ (ล้วน สายยศ , ๒๕๑๓ : ๑๑๔ - ๑๒๓) สร้างขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ ลักษณะของแบบสอบถาม แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครูฉบับนี้ สร้างขึ้นตามวิธีการของ เทอร์สโตน (Thurstone) มีมาตราการวัดในรูปของคะแนนเฉลี่ย ๑๑ ของ ตั้งแต่คะแนนเฉลี่ย ๑.๕๔ ถึง ๑๐.๒๒ จำนวน ๒๕ ข้อ

- ๒.๑ ศึกษาผลการวิจัย และ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน
- ๒.๒ กำหนดขอบเขตและปัญหาที่จะศึกษา
- ๒.๓ เก็บรวบรวมความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน โดยให้นักเรียน
ชั้น ป.๓ จำนวน ๑๒๐ คน เขียนรายการกิจกรรมที่ตนต้องการ
เข้าร่วมลงในแบบสอบถามปลายเปิด
- ๒.๔ อาศัยความรู้ ความเข้าใจ จากข้อ ๒.๑ ถึงข้อ ๒.๓ สร้างแบบ
สอบถามขึ้นในขอบเขตที่กำหนด โดยแยกกิจกรรมนักเรียนออกเป็น
๖ ด้าน คือ
- ๒.๔.๑ ความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ
- ๒.๔.๒ ความต้องการกิจกรรมวิชาการ
- ๒.๔.๓ ความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี
- ๒.๔.๔ ความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
- ๒.๔.๕ ความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ
- ๒.๔.๖ ความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ
- ๒.๕ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ในวิทยาลัยครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
งานกิจกรรมนักเรียน ตรวจสอบหาข้อบกพร่อง แล้วนำไปให้
คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจแก้ไข เพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์
- ๒.๖ กำหนดน้ำหนักหรือคะแนนของมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ของ
คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
โดยกำหนดคะแนนแต่ละช่วง ดังนี้

มากที่สุด	๕	คะแนน
มาก	๔	คะแนน
ปานกลาง	๓	คะแนน
น้อย	๒	คะแนน
น้อยที่สุด	๑	คะแนน

๒.๓ ตัวอย่างในการออกแบบสอบถาม

กิจกรรมที่ข้าพเจ้าต้องการให้จัดขึ้นในวิทยาลัย - - - -

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(๐) การแข่งขันกีฬาระหว่างสี		✓			
(๐๐) การเรียนวิธีประกอบอาหารแบบต่าง ๆ			✓		

๒.๔ แผนการตรวจให้คะแนน

มากที่สุด	ให้	๕	คะแนน
มาก	ให้	๔	คะแนน
ปานกลาง	ให้	๓	คะแนน
น้อย	ให้	๒	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	๑	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มารวมกันโดยแยกเป็นด้าน ๆ ตามชนิดของกิจกรรม

๒.๕ การทดลองแบบสอบถามและการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น ป.๑๓. หลักสูตร

๒ ปี ปีการศึกษา ๒๕๔๔ ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี จำนวน ๙๔ คน
แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้น
ดังนี้

๒.๕.๑ นำคะแนนของแต่ละคนมาเรียงจากสูงที่สุดจนถึงต่ำสุด แล้วแบ่งเป็น
๒ กลุ่ม โดยถือเอา ๒๕ % ของผู้ที่ให้คะแนนในการออกแบบสอบถามสูง เป็นกลุ่มสูง
และ ๒๕ % ของผู้ที่ให้คะแนนในการออกแบบสอบถามต่ำ เป็นกลุ่มต่ำ

๒.๕.๒ ทำการวิเคราะห์รายข้อ โดยหาว่า ในข้อหนึ่ง ๆ กลุ่มสูงให้คะแนน
เฉลี่ยเท่าใด กลุ่มต่ำให้คะแนนเฉลี่ยเท่าใด แล้วใช้ t - test (Guilford, 1965:184)
ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒ กลุ่ม ค่า t ที่ได้แสดงถึงอำนาจจำแนกของ
แบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้ค่า t ที่ได้เป็นเกณฑ์ในการเลือกข้อความแต่ละข้อ

ในครั้งนี้นำวิธีคัดเลือกเอาข้อที่มีนัยสำคัญที่ .๐๕ และ .๐๑ (t ระหว่าง ๒.๓๑๘ ถึง ๒.๙๓๔) ได้แบบสอบถามจำนวน ๔๐ ข้อ

๒.๑๐ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

เมื่อได้แบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงไว้แล้วก็ตรวจให้คะแนนเฉพาะข้อเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธี อัลฟา - โคเอฟฟิเชียน (α - Coefficient) (อนันต์ ศรีโสภณ, ๒๕๑๙: ๑๕) ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๘๓๖

ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมจากคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๙ โดยนำคะแนนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่างมาเรียงจากสูงที่สุดจนถึงต่ำสุด แล้วแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม โดยถือเอา ๕ % ของผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมสูง เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ ๕ % ของผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ *

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (Guilford, 1950:44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๒. หาค่าความแปรปรวน ใช้สูตร (Garrett, 1967:27)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๓. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู โดยวิธีสอบซ้ำ
(test - retest) ใช้สูตร (Yamane, 1970:455)

$$r_{tt} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X และคะแนน Y ตามลำดับ

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X และคะแนน Y ตามลำดับ

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X กับ คะแนน Y

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

๔. หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรม
นักเรียน ใช้สูตร (Guilford, 1965:184)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1) S_1^2 + (N_2 - 1) S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \cdot \frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๗๕. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน
โดยวิธี อัลฟา - โคเอฟฟิเชียน (α -Coefficient) ใช้สูตร (อนันต์ ศรีโสภา ,
๒๕๑๘ : ๑๕)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum Si^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อ

$\sum Si^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถาม
แต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งหมด

๗๖. การทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าระดับคะแนนเฉลี่ย
ของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t -test จากสูตร (Guilford, 1965:184)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}} \quad \text{Index}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน t -distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒
ตามลำดับ

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ
ΣX^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
t	แทน	ค่าสถิติจากการแจกแจงของ t

การวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอตามลำดับ ดังนี้

✓ ตอนที่ ๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

✓ ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

✓ ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.

ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.

✓ ตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ✓

ตอนที่ ๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรม
นักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ

ตอนที่ ๗ การเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรม
นักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมิต กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครู
ในเชิงนิเสธ

การวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน ปรากฏผล ดังนี้

ตอนที่ ๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่าง
นักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

การ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียน
ชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา เป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ ๑ ที่ว่า นักเรียน
ชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน โดยใช้ t-test
ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๒

ตาราง ๒ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียน
ชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

ค่าสถิติ ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	t
ชาวไทยพื้นราบ	๔๓	๓.๕๐	.๕๓๘๘	๑.๓๓๖๔
ชาวเขา	๔๖	๔.๐๒	.๕๓๕๑	

$$t (.๐๕ , \infty) = ๑.๘๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๒ พบว่า คะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

การ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการดำเนินงานนักเรียน ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา นี้ เป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ ๒ ที่ว่า

นักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านแตกต่างกัน โดยใช้ t-test ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๓

ตาราง ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน
ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา

ตัวแปร \ ค่าสถิติ		N	$\bar{X}$	S^2	t
กีฬา	ชาวไทยพื้นราบ	๕๓	๑๘.๕๕	๕.๕๐	.๖๕๔๖
	ชาวเขา	๔๖	๑๘.๓๓	๓.๓๒	
วิชาการ	ชาวไทยพื้นราบ	๕๓	๓๔.๔๓	๑๖.๕๓	.๕๓๗๒
	ชาวเขา	๔๖	๓๔.๑๔	๒๖.๓๖	
ศาสนา และประเพณี	ชาวไทยพื้นราบ	๕๓	๒๖.๓๖	๑๓.๑๖	.๑๒๐๕
	ชาวเขา	๔๖	๒๖.๓๒	๑๖.๘๑	
บำเพ็ญประโยชน์	ชาวไทยพื้นราบ	๕๓	๒๔.๓๑	๑๔.๓๕	.๓๐๓๓
	ชาวเขา	๔๖	๒๓.๘๕	๑๕.๐๖	
บันเทิง และสันทนาการ	ชาวไทยพื้นราบ	๕๓	๒๐.๕๖	๕.๕๘	๒.๕๓๑๕*
	ชาวเขา	๔๖	๑๙.๐๕	๑๕.๓๔	
ความรู้และความ สนใจพิเศษ	ชาวไทยพื้นราบ	๕๓	๒๓.๓๔	๕.๓๓	.๓๐๓๐
	ชาวเขา	๔๖	๒๓.๓๘	๑๓.๘๘	

$$*t (.๐๕, \infty) = ๑.๕๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามตาราง ๓ พบว่า

๑. คะแนนความต้องการการกิจกรรมกีฬา และสุขภาพระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา
๒. คะแนนความต้องการการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมวิชาการระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา
๓. คะแนนความต้องการการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา
๔. คะแนนความต้องการการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา
๕. คะแนนความต้องการการกิจกรรมบันเทิง และสันทนาการ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t=2.9314$) แสดงว่านักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขามีระดับความต้องการการกิจกรรมบันเทิง และสันทนาการแตกต่างกัน นั่นคือนักเรียนชาวไทยพื้นราบ มีความต้องการการกิจกรรมบันเทิง และสันทนาการสูงกว่านักเรียนชาวเขา

๒. คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้ และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา

ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗.

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗. นี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ ๓ ที่ว่า นักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗. มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน โดยใช้ t -test ทดสอบปรากฏผลดังตาราง ๔

ตาราง ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗.

ตัวแปร \ ทัศนคติ	N	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนก่อน ป.๗.	๑๒๔	๔.๐๔	.๔๑๔๔	.๑๖๔๕
นักเรียน ป.๗.	๕๕	๓.๔๓	.๖๓๔๔	

$$t (.๐๕, \infty) = ๑.๕๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔ พบว่า คะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗.

ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗.

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๗. กับนักเรียน ป.๗. นี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ ๔ ที่ว่า

นักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านแตกต่างกัน โดยใช้ t-test ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๕

ตาราง ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ.

ตัวแปร \ คำสถิติ		N	$\bar{X}$	S^2	t
กีฬา	นักเรียนก่อน ป.กศ.	๑๒๔	๑๘.๘๒	๕.๗๑	๑.๕๐๙๓
	นักเรียน ป.กศ.	๕๕	๑๘.๐๕	๕.๖๖	
วิชาการ	นักเรียนก่อน ป.กศ.	๑๒๔	๓๘.๖๓	๒๕.๓๐	๑.๔๑๙๕
	นักเรียน ป.กศ.	๕๕	๓๕.๑๕	๑๒.๓๕	
ศาสนา และประเพณี	นักเรียนก่อน ป.กศ.	๑๒๔	๒๖.๘๓	๑๔.๓๐	.๖๓๔๔
	นักเรียน ป.กศ.	๕๕	๒๖.๔๕	๑๕.๕๐	
บำเพ็ญประโยชน์	นักเรียนก่อน ป.กศ.	๑๒๔	๒๔.๑๒	๑๘.๕๓	.๐๑๖๖
	นักเรียน ป.กศ.	๕๕	๒๔.๑๑	๑๒.๓๔	
บันเทิง และสันทนาการ	นักเรียนก่อน ป.กศ.	๑๒๔	๑๕.๖๖	๑๓.๐๐	๑.๔๔๓๕
	นักเรียน ป.กศ.	๕๕	๒๐.๖๓	๒.๔๐	
ความรู้และความ สนใจพิเศษ	นักเรียนก่อน ป.กศ.	๑๒๔	๒๓.๕๕	๕.๘๓	.๐๙๒๐
	นักเรียน ป.กศ.	๕๕	๒๓.๖๑	๑๕.๖๕	

$$t(.๐๕, \infty) = ๑.๘๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๕ พบว่า

๑. คะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.
๒. คะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.
๓. คะแนนความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.
๔. คะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.
๕. คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.

๖. คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓.

ตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นี้ เป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ ๕ ที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทัศนคติต่ออาชีพครู ไม่แตกต่างกัน โดยใช้ t - test ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๖

ตาราง ๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตัวแปร \ ค่าสถิติ	น	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	๔๕	๔.๐๘	๑.๕๓	.๕๐๘๓
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	๔๕	๓.๘๕	.๖๖	

$$t_{(.๐๕, ๙๐)} = ๑.๕๖๐$$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๖ พบว่า คะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบ

ความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ ๒ ที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านแตกต่างกัน โดยใช้ $t - test$ ทดสอบ ปรากฏผลดัง ตาราง ๓

ตาราง ๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง กับนักเรียนที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำ

ความต้องการกิจกรรม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S^2	t
กีฬาและ สุขภาพ	สูง	๕๕	๑๘.๗๑	๖.๘๔	.๒๑๒๗
	ต่ำ	๕๕	๑๘.๘๒	๕.๒๔	
วิชาการ	สูง	๕๕	๓๘.๔๓	๒๗.๘๘	.๖๒๗๔
	ต่ำ	๕๕	๓๙.๐๖	๑๙.๘๑	
ศาสนาและประเพณี	สูง	๕๕	๒๕.๖๘	๑๘.๔๔	๒.๐๐๕๕*
	ต่ำ	๕๕	๒๗.๔๒	๑๕.๔๓	
บำเพ็ญประโยชน์	สูง	๕๕	๒๔.๐๘	๑๓.๗๖	.๓๒๐๑
	ต่ำ	๕๕	๒๓.๘๔	๑๑.๕๔	
บันเทิงและสันทนาการ	สูง	๕๕	๑๙.๐๖	๒๑.๕๖	.๕๖๔๔
	ต่ำ	๕๕	๑๙.๙๑	๑๓.๔๐	
ความรู้และความสนใจพิเศษ	สูง	๕๕	๒๓.๒๖	๕.๒๙	.๒๙๓๐
	ต่ำ	๕๕	๒๓.๔๖	๑๑.๑๑	

$$*t_{(.05, \infty)} = ๑.๙๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๗ พบว่า

๑. คะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

๒. คะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

๓. คะแนนความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ($t = 2.0056$) แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีระดับความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี แตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีระดับความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณีสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. คะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

๕. คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

๖. คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้ และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมานกับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ นี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ ๓ ที่ว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมานจะมีความต้องการกิจกรรมนักเรียนด้านต่าง ๆ แตกต่างกับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ โดยใช้ t-test ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๔

ตาราง ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการดำเนินงานนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพ
ครูในเชิงนิเสธ

ความต้องการกิจกรรม	ทัศนคติต่ออาชีพครู	N	$\bar{X}$	S^2	t
กีฬาและสุขภาพ	นิมาน	๔๕	๑๕.๐๔	๔.๙๗	๒.๐๒๑๓*
	นิเสธ	๔๕	๑๔.๑๑	๕.๔๒	
วิชาการ	นิมาน	๔๕	๓๔.๔๔	๑๔.๒๒	.๒๐๘๑
	นิเสธ	๔๕	๓๔.๓๑	๑๗.๐๘	
ศาสนาและประเพณี	นิมาน	๔๕	๒๖.๒๘	๑๔.๖๑	๑.๐๑๘๓
	นิเสธ	๔๕	๒๗.๐๘	๕.๑๗	
บำเพ็ญประโยชน์	นิมาน	๔๕	๒๔.๔๒	๑๐.๒๕	.๒๗๕๔
	นิเสธ	๔๕	๒๔.๒๒	๑๓.๔๔	
บันเทิงและสันทนาการ	นิมาน	๔๕	๑๕.๔๘	๑๑.๑๖	๑.๓๗๒๑
	นิเสธ	๔๕	๒๐.๕๗	๑๗.๒๔	
ความรู้และความ สนใจพิเศษ	นิมาน	๔๕	๒๓.๑๕	๑๒.๐๘	.๕๙๕๓
	นิเสธ	๔๕	๒๒.๗๓	๑๒.๗๔	

$$*t (.๐๕, ๐๐) = ๑.๘๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔ พบว่า

๑. คะแนนความต้องการการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = 2.0217$) แสดงว่านักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูต่างกัน มีความต้องการการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพแตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน มีความต้องการการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพสูงกว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ

๒. คะแนนความต้องการการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ

๓. คะแนนความต้องการการกิจกรรม ศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ

๔. คะแนนความต้องการการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ

๕. คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ

๖. คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเชิงนิเสธ

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู และความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง คือไปนี้

๑. นักเรียนชาวไทยพื้นราบ กับนักเรียนชาวเขา
๒. นักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ.
๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เรียนต่ำ

และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียน ที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียน ป.กศ. หลักสูตร ๕ ปี ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จำนวน ๑๔๓ คน จำแนก เป็นนักเรียนชาวไทยพื้นราบ ๕๗ คน นักเรียนชาวเขา ๘๖ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๑. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู เป็นแบบสอบถามที่ ล้วน สายยศ สร้างขึ้นตามวิธีการของเซอร์สโตน (Thurstone) มีมาตราการวัดในรูปของคะแนนเฉลี่ย ๑๑ ของ ตั้งแต่คะแนนเฉลี่ย ๑.๕๔ ถึง ๑๐.๒๒ จำนวน ๒๕ ข้อ ให้ผู้ตอบอ่านข้อความ ที่เกี่ยวกับอาชีพครู แล้วพิจารณาว่า เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย แบบสอบถามฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่น ๐.๘๑

๒. แบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งความต้องการกิจกรรมนักเรียนออกเป็น ๖ ด้าน คือ

๒.๑ ความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

๒.๒ ความต้องการกิจกรรมวิชาการ

๒.๓ ความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี

๒.๔ ความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

๒.๕ ความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ

๒.๖ ความต้องการกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ

แบบสอบถามฉบับนี้มีข้อคำถาม ๔๐ ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .๘๘๗๖

นอกจากแบบสอบถามทั้ง ๒ ฉบับนี้แล้ว ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวบรวมจากคะแนนเฉลี่ยสะสม ถึงภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา

๒๕๖๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา พบว่าคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา ปรากฏผลดังนี้

๒.๑ คะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๒ คะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้รากับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๓ คะแนนความต้องการกิจกรรมด้านศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนชาวไทยพวนกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๔ คะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพวนกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๕ คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพวนกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒.๖ คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพวนกับนักเรียนชาวเขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. พบว่า คะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. ปรากฏผลดังนี้

๔.๑ คะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๒ คะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๓ คะแนนความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๔ คะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๕ คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๖ คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนก่อน ป.๓. กับนักเรียน ป.๓. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่าคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปรากฏผลดังนี้

๖.๑ คะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๒ คะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๓ คะแนนความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๖.๔ คะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๕ คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๖ คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธปรากฏผลดังนี้

๓.๑ คะแนนความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๒ คะแนนความต้องการกิจกรรมวิชาการ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๓ คะแนนความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณี ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๔ คะแนนความต้องการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๕ คะแนนความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๖ คะแนนความต้องการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่ต่างเชื้อสาย ต่างระดับชั้น และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน พบว่าคะแนน ทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนพบว่า นักเรียน ชาวไทยพื้นราบ มีความต้องการกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการสูงกว่านักเรียนชาวเขาอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความต้องการกิจกรรมด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า คะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนทุกด้านระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับ นักเรียน ป.กศ. แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียน ระหว่าง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่านักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการกิจกรรมศาสนาและประเพณีสูงกว่านักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความต้องการกิจกรรมด้านอื่น ๆ แตก ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน กับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมาน มีความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพสูงกว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนความต้องการ กิจกรรมด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครู
ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา พบว่าคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่าง
กลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่มีพื้นเพเดิมทางครอบครัว

ต่างกัน มีทัศนคติต่ออาชีพครูคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับ สุนันท์ ศลโกสุม (สุนันท์ ศลโกสุม, ๒๕๑๖ : ๑๐) ที่กล่าวว่า คุณลักษณะและความสำเร็จของบุคคลย่อมเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะของครอบครัว นั่นคือบุคคลในกลุ่มปฐมภูมิ (Primary group) มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กในระยะแรก ๆ บุคคลในครอบครัวได้ให้ทัศนคติที่เป็นพื้นฐานแก่เด็ก โดยเฉพาะทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะทัศนคติต่ออาชีพครูมีได้ตั้งแต่วัยเด็กมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้โดยเฉพาะ เมื่อนักเรียนเข้ามาเรียนอยู่ในสถานศึกษา กระทบปะสังสรรค์กับครู อาจารย์ ตลอดจนกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้ ดังนั้นนักเรียนชาวไทยพื้นราบและนักเรียนชาวเขา เข้ามารับการศึกษาในสถานศึกษาเป็นระยะเวลาพอ ๆ กัน ได้รับประสบการณ์คล้ายกัน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนคติต่ออาชีพครูคล้าย ๆ กัน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนด้านต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาวไทยพื้นราบกับนักเรียนชาวเขา พบว่านักเรียนชาวไทยพื้นราบ มีความต้องการกิจกรรมบันเทิงและ สันทนาการ สูงกว่านักเรียนชาวเขาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่านักเรียนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนชาวไทยพื้นราบเติบโตขึ้นมาจากรอบครัวของชาวไทย ซึ่งเป็นชนชาติที่มีความร่าเริงแจ่มใส เพราะเป็นชาติที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ต้องประสบปัญหาเรื่องการหาเลี้ยงชีพม' ก็นักเรียนชาวเขาอยู่ในครอบครัวที่ต้องประสบปัญหานานา ๆ ชนิด ในการดำรงชีวิต เช่นที่หามาหากินไม่สะดวกสบายเหมือนชาวไทยพื้นราบ ต้องอพยพโยกย้ายถิ่นฐานหามาหากินไปตามความเชื่อของเผ่า ต้องประสบปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้นักเรียนชาวเขาส่วนใหญ่เป็นคนที่มีลักษณะจริงจังต่อชีวิต เคร่งขรึม ไม่ร่าเริงแจ่มใส เหมือนชาวไทยทั่วไป ส่วนความต้องการกิจกรรมนักเรียนอีก ๕ ด้าน คือ ความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมศาสนาและประเพณี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมส่งเสริมความรู้และความสนใจพิเศษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มได้รับการศึกษาอยู่ในสถานศึกษาประเภทเดียวกัน เป็นเวลานาน ตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๑๒ ปี ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและได้รับประสบการณ์เหมือนกัน จึงทำให้มีความต้องการกิจกรรมต่างๆพอกัน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างนักเรียนก่อน

ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. พบว่าคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่าง ... กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนต่างระดับชั้นกันมีทัศนคติต่ออาชีพครูใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารี รังสิโยภิญโญ (๒๕๑๓ : ๔๖) ที่ศึกษาพบว่านักเรียน ป.กศ. กับนักเรียน ป.ป. มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มได้รับประสบการณ์ต่างๆภายในวิทยาลัย คล้ายคลึงกันมาก กิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นไม่ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีทัศนคติต่ออาชีพครูสูงขึ้น แม้ว่านักเรียนระดับ ป.กศ. ส่วนหนึ่งจะ เคยผ่านการฝึกสอนมาแล้วก็ไม่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่ออาชีพครูสูงขึ้นจนถึงกับทำให้เกิดความแตกต่างกับนักเรียนก่อน ป.กศ. ทั้งนี้เพราะนักเรียนเหล่านี้ขาดการเอาใจใส่ดูแลจากวิทยาลัยเท่าที่ควร ไม่ได้รับความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ทำให้นักเรียนเหล่านี้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูอาจารย์ และสถานศึกษา และย่อมส่งผลไปถึงทัศนคติต่ออาชีพครูด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนก่อน ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ. พบว่าคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนทุกด้านของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีความคล้ายคลึงกันหลายประการ เช่น มาจากครอบครัวชนบทเหมือนกัน เรียนอยู่ร่วมกันด้วยหลักสูตรเดียวกัน และมีความเป็นอยู่ในสถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงปัจจุบันเหมือนกัน การได้รับประสบการณ์ที่คล้ายกันอย่างมาก เช่นนี้ทำให้นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนแต่ละด้านไม่แตกต่าง

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำพบว่า คะแนนทัศนคติต่ออาชีพครูของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีทัศนคติต่ออาชีพครูใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวิภา ทองงอก (๒๕๑๙:๕๔) ที่พบว่าทัศนคติต่ออาชีพครูไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตรงกับที่สมสมัย พิทักษ์ (๒๕๑๓: ๗๕-๗๗) ศึกษาพบว่า การระดับคะแนนเฉลี่ย หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแทบจะไม่มี ความสัมพันธ์กับทัศนคติต่ออาชีพครูเลย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการกิจกรรมศาสนา และประเพณีสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิธีการสอนวิชาที่เกี่ยวกับศีลธรรมหรือศาสนาของครู อาจารย์ส่วนใหญ่ยังคงเน้นให้เชื่อตามๆกันมา โดยที่เนื้อหาบางตอนที่เกี่ยวกับพุทธประวัติ ไม่สามารถอธิบายให้เหตุผลแก่นักเรียนอย่างแจ่มชัดได้ ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งมักเป็นคนที่มีเหตุผล สนใจที่จะซักถามเพื่อหาความจริง เกิดความไม่แน่ใจ ไม่ศรัทธาส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น มีแนวโน้มที่จะเชื่อโดยใครครวญไตร่ตรองน้อยกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ วิชาที่เกี่ยวกับศาสนามีคะแนนน้อย นักเรียนที่เรียนเก่งจึงมีแนวโน้มที่จะสนใจน้อย ซึ่งส่งผลถึงกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องด้วย นอกจากนั้นกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับศาสนาและประเพณีที่จัดกันอยู่ในวิทยาลัย ยังขาดวิธีการที่จะโน้มน้าวให้นักเรียนเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ นักเรียนบางกลุ่มยังไม่เห็นความสำคัญของศาสนาหรือชนบ

ประเพณีอันดีงามของชาติ เพราะขาดการแนะนำสั่งสอนอย่างถูกต้อง

ส่วนความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนอีก ๕ คาบ ของกลุ่มตัวอย่าง

คือ ความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมบันเทิงและสันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความสนใจพิเศษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ๕ ด้านนี้พอๆกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการอยู่รวมกันเป็นเวลานานๆ ในสถานศึกษาประเภทเดียวกัน มีสิ่งแวดล้อมคล้ายคลึงกัน ได้รับประสบการณ์ต่างๆเหมือนกัน อีกประการหนึ่งการจัดกิจกรรมนักเรียนทั้ง ๕ ด้านยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้จัดกันอย่างจริงจัง นักเรียนจึงไม่สามารถจำแนกข้อความในแบบสอบถามได้ว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทใดมากน้อยเพียงใด ทำให้มองไม่เห็นความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมิตกับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ พบว่านักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมิตมีความต้องการกิจกรรมกีฬาและสุขภาพสูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ากิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นกิจกรรมที่จัดกันอย่างกว้างขวางภายในวิทยาลัย มีนักเรียนให้ความสนใจเข้าร่วมมากที่สุด การที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ตนต้องการทำให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆมีทัศนคติที่ดีต่อสถานศึกษาต่อ ครู อาจารย์ ดังที่สุโท เจริญสุข (๒๕๑๕: ๕๖) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครูผู้สอนก็จะทำให้นักเรียนพอใจวิชาที่ครูผู้นั้นสอนและพอใจต่อทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้งมีความพอใจต่อสถานศึกษาที่ตนเรียนอยู่ จึงอาจกล่าวได้ว่าเมื่อนักเรียนมีความพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดให้จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิทยาลัยและมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูไปด้วย

ส่วนคะแนนความต้องการกิจกรรมนักเรียนอีก ๕ ด้าน คือ ความต้องการกิจกรรมวิชาการ กิจกรรมศาสนาประเพณี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมบันเทิงและสันทนาการและกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความสนใจพิเศษระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิมิตกับนักเรียนที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูในเชิงนิเสธ แตกต่าง

กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้ เป็นเพราะว่ากิจกรรมทั้ง ๕ ด้านนี้ มีการจัดกันน้อย ในวิทยาลัย นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักดี มีโอกาสเข้าร่วมน้อย และอาจจะเป็นเพราะ นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม อยู่รวมกันเป็นเวลานาน จึงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมส่วน ใหญ่คล้ายๆกัน

ขอเสนอแนะทั่วไป

๑. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรตลอดจนวิธีการสอน ควรเน้นที่จะปลูกฝังนักเรียนให้มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูตั้งแต่ระดับก่อน ป. ๑ เป็นต้นไป เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักว่าเขาจะต้องเป็นครูในอนาคต เพื่อแก้ปัญหาการตกออกกลางคัน เพราะการเรียนอย่างขาดจุดหมายดังที่เป็นอยู่ ครูอาจารย์ตลอดจนผู้บริหารต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนเหล่านั้นร่วมกัน ต้องเข้าใจพื้นฐานความเป็นมาและปัญหาที่เกิดขึ้นกับพวกเขา เพื่อหาทางเสริมสร้างนักเรียนให้เจริญงอกงามไปตามจุดหมายของวิทยาลัย และตามความต้องการของประเทศชาติ

๒. ครู อาจารย์ ผู้บริหารผู้เกี่ยวข้องของนักเรียนเหล่านี้ต้องเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน เขาใจจุดมุ่งหมาย และเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อนักเรียนด้วยความเต็มใจ เช่นให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของชุมนุม หรือกลุ่มสนใจต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้น ทางฝ่ายกิจการนักศึกษาควรดำเนินการจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ของวิทยาลัยให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นเครื่องมือสำหรับครูอาจารย์ผู้บริหาร ในการแก้ปัญหาของนักเรียน และการเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่างๆแก่นักเรียน

ขอเสนอแนะ เพื่อการวิจัย

ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู และความต้องการด้าน
กิจกรรมนักเรียน กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักเรียนในบารุง นักเรียนนอกบารุง นัก
นักเรียนระดับ ป.กศ. กับนักเรียน ป.กศ.สูง หรือศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน

ชาวเขาที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง กับนักเรียนชาวเขาที่เรียนอยู่ใน
วิทยาลัยครูในภาคเหนือ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษม มนัส การสอนสุขศึกษาแก่เด็กชาวเขา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕, ๔๑ หน้า .
- จิตรรา พงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจ
ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาสังคมศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๗, ๑๓๙ หน้า.
- จุไร สุทธิศรีสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘, ๔๙ หน้า.
- จำนง ผลบุญ การศึกษาเปรียบเทียบ องค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว
และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๔
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ วิทยานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๑๕ หน้า.
- ใจลีลา นุรีภักดิ์ "ทัศนคติกับการพัฒนาสังคม" การศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทาง
สังคม ศึกษาสัมพันธ์ ๒๕๑๗, หน้า ๑๕ - ๓๐
- เคโซ สนวนานนท์ ปทานุกรมจิตวิทยา โอเคียนสโตร์ ๒๕๑๒, ๓๔๔ หน้า.
- ชญุ แสงศักดิ์ "ข้อคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร" วิทยาสาร
๖๕ (๑๐): ๓ - ๑๘, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๑๓
- ธิดา บุญยานยาว การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูปริญญาโทสาขาการ
แนะแนว และครูปริญญาโทสาขาอื่น ๆ ที่มีต่ออาชีพครู วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๗, ๖๒ หน้า.

๕๕

นภาพร เมษรักขาวณิช ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔ , ๘๑ หน้า.

นวลจันทร์ ทิมวงศ์ การเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู ของผู้ที่เป็นครู กับนิสิตฝึกหัดครู วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๑, ๖๕ หน้า.

บุญถิ่น อัครถาวร และรัตนา ตันบุญเต็ก การเตรียมครู กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๓, ๓๕ หน้า.

ประสิทธิ์ บัวคลี การศึกษาเปรียบเทียบ ความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และ นักเรียนนานาชาติ ชั้น มศ. ๓ ปรินูญานินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๑๔๘ หน้า.

พนัส หันนาคินทร์ หลักการบริหารโรงเรียน วัฒนาพานิช ๒๕๑๓, ๒๗๒ หน้า.

ไพศาล หวังพานิช ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียน กับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปรินูญานินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑ , ๑๑๖ หน้า.

มยุร วิเศษกุล "การศึกษาเพื่อความสุข ในสังคมประชาธิปไตย" ข้อคิดฝึกหัดครู จากการสัมมนา สอ. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ ๑๕๒ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ๒๕๑๗, ๓๐๓ - ๓๒๑.

บุษกรีวัลย์ วณิชจินดา ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาสังคมศึกษา กับผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ในชั้นมัธยม วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๑๒๔ หน้า.

๕๕
จวน สายยศ "มาตราวัดเจตนคติที่มีต่ออาชีพครู" พัฒนาวิคผล ๑๐ สำนักงาน
ทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๗, ๑๑๔ - ๑๒๗.

วรรณี วัชรธรรม การศึกษาเปรียบเทียบ ความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์
และความรู้สึกรับผิดชอบ ของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๕, ๗๐ หน้า.

วรรณวิภา ทองงอก ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผล
สัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน ของนิสิตฝึกสอน วิทยาลัยวิชาการศึกษา
พิษณุโลก ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๑๗, ๗๑ หน้า.

ศิรินันท์ ศรีอุทอง ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา
กับสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๗, ๘๒ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ กิจกรรมพิเศษ อนุสารประกอบหลักสูตร
ประถมศึกษา ประโยคประถมศึกษาตอนต้น โครงการพัฒนาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๔, ๓๕ หน้า.

สมสมัย พิทักษ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนสอบคัดเลือก คะแนนผล
สัมฤทธิ์ในการเรียน และทัศนคติต่ออาชีพครู ของนักเรียน ป.กศ. ใน
สถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๘๕ หน้า.

สุโท เจริญสุข จิตวิทยาการศึกษา แพร่พิทยา ๒๕๑๕, ๔๒๐ หน้า.

สุนันท์ ศลโกสุม ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว
ความตั้งใจเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง กับผลสัมฤทธิ์ในการ
เรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๖, ๒๗๑ หน้า.

สุมาลี แจบเกาะ เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘,
๑๒๔ หน้า.

สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน กรุงเทพมหานคร พิมพ์ ๒๕๑๘, ๒๕๔ หน้า.

อนันต์ ภูมิวรรณ การจัดกิจกรรมในวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๗, ๑๐๘ หน้า.

อนันต์ ศรีโสภะ ทฤษฎีการทดสอบและการวัดผลทางการศึกษาและจิตวิทยา เอกสาร
โรเนียว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘.

อารี รังสีโยกฤษฎ์ เปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครู ของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.
และ ป.ป. ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการ
ศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๐๘ หน้า.

อุคม หนูทอง การศึกษาทัศนคติของครู ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัด
นครศรีธรรมราชที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘, ๑๐๘ หน้า.

Alder, Irving., "Mental Growth and the Art of Teaching"

The Mathematics Teacher, 8:706-715, December, 1966.

Bartos, Robert Bryan, "A Study of Field Participation and Classroom Experience and Their Effects upon the Perception of Perspective Teacher", Dissertation Abstracts, 33:3249-A, January, 1973.

✓Bell, James W., "A Comparision of Dropouts and Nondropouts on Participation in School Activities", The Journal of Educational Research , 60(6):248-251 , February , 1967.

Beranis, Theodore Andrew, "A Study of the Effects of A 45-15 Continuous School Year Experience On Student Vacation Activities and Attitudes", Dissertation Abstracts , 35:1892-A, October , 1974.

Chopra, Sukhendra Lal, "Parental Occupation and Academic of High School Student in India", Journal of Educational Research, 60:359-361, April , 1967.

✓Cruze, Wendel W., Educational Psychology , The Ronal Press Company, New York , 1942, 572 pp.

Green, Nellson B., "Socialization Value in The Negro and East Indian Sub-culture of Trinidad", Journal of Social Psychology , 14 (2):204, June , 1964.

Hilgard, Ernest R., Theories of Learning , Appleton - Century - Crofts, Inc., New York , 1956:409 pp.

Jackson, Arther E. Ronald , "Selected Relationship between Activity Participation and Scolastic Achievment for Kansas State University Students", Dissertation Abstracts , 5551 - A , 1963.

Miller, Franklin A. and Others, Planning Students Activities , N. J. Prentice - Hall , Inc., Englewood Cliffs, 1956, 651 pp.

Mori , Takako , "Analysis of Factors Influencing Motivations for Becoming a Teacher", The Journal of Educational Research , 60 (4) : 174 - 176 , December , 1966.

Myers , R. C., "Biographical Factors and Academic Achievement An Experimental Investigation" , Educational and Psychological Measurment , 12 : 415 - 426 , 1952.

✓ Newcomb , Theodore M., Social Psychology , The Dryden Press , Inc., New York , 1950 , 223 pp.

Ovard , Glen F., Administration of the Changing Secondary School , The Macmillan Co., New York , 1969 ; 531 pp.

Skillman , John Harold , "A Study of The Relationship between Participation in Various Types of Extra Class Activities and Academic Performance in Three Private Japanese Secondary School", Dissertation Abstracts , 19 : 1958 , February, 1959.

Sorenson , Herbert , Psychology in Education , Mc Graw - Hill Book Company , New York , 1948 , 535 pp.

Sullivan , Flay Walter., "A Study of the Holding Power of Two Selected Negro High School of Atlanta, Georgia", Dissertation Abstracts, 25:2327 , October , 1964.

Thomas , Jeffry La Belle , "Attitude and Academic Achievement Among Male and Female Anglo and Spanish American Fifth Grade Student", Dissertation Abstracts , 31 : 1624 - A , 1969.

William F. Brown and Wyne H. Holtzman , "A Study Attitudes Questionnaire for Predicting Academic Success" , The Journal of Educational Psychology , 46 : 75 - 84 , 1955.

Yamane , Taro , Statistics Introductory Analysis , Harper & Row , New York , 1970 , 919 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

คำอธิบายจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู

ตาราง ๘ คำอ่านจําแนกรายขอของแบบสอบถามวัดความตองการกิจกรรมนักเรียน

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
๑	๔.๘๖๓๕	๑๗	๓.๑๖๐๗	๓๓	๓.๒๕๓๕
๒	๒.๕๘๒๘	๑๘	๒.๕๖๐๘	๓๔	๒.๓๖๖๕
๓	๓.๑๕๐๔	๑๙	๔.๕๓๐๐	๓๕	๓.๐๖๗๔
๔	๓.๖๖๗๘	๒๐	๔.๔๕๔๖	๓๖	๒.๓๓๗๑
๕	๒.๓๑๘๖	๒๑	๓.๖๕๒๔	๓๗	๔.๒๗๘๒
๖	๓.๕๑๔๐	๒๒	๕.๘๖๗๒	๓๘	๕.๔๕๐๔
๗	๔.๕๒๕๘	๒๓	๒.๖๘๕๐	๓๙	๓.๒๕๕๔
๘	๔.๒๕๖๒	๒๔	๕.๐๒๓๔	๔๐	๔.๑๑๖๔
๙	๔.๕๒๕๘	๒๕	๖.๒๘๘๔		
๑๐	๓.๖๓๘๔	๒๖	๓.๓๗๘๓		
๑๑	๔.๔๖๕๘	๒๗	๔.๘๗๓๔		
๑๒	๓.๕๖๔๑	๒๘	๖.๔๘๔๘		
๑๓	๔.๐๔๒๖	๒๙	๔.๑๓๘๕		
๑๔	๒.๖๘๗๕	๓๐	๓.๘๘๒๗		
๑๕	๓.๘๓๕๒	๓๑	๔.๐๐๘๑		
๑๖	๒.๓๔๗๔	๓๒	๔.๖๗๘๕		

หมายเหตุ ทุกขอมนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๑. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู
๒. แบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน

๕

๖๕

✓ ก่อนที่ท่านจะตอบแบบสอบถาม โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน
หรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

๑. ~~ชื่อ~~ ~~ชื่อสกุล~~

๒. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๓. เชื้อสายเดิม

☐ ชาวไทยพื้นราบ
☐ ชาวเขา

๔. ถ้าเชื้อสายเดิมของท่านเป็นชาวเขา ท่านเป็นชาวเขาเผ่า

☐ กะเหรี่ยง
☐ ม้ง
☐ เย้า
☐ ลีซอ
☐ อากอ

อื่นๆโปรดระบุ

๕. กำลังเรียนอยู่ชั้น ☐ ป.๑ ☐ ม.๑ ☐ ม.๒ ☐ ม.๓

☐ ปีที่ ๑
☐ ปีที่ ๒
☐ ปีที่ ๓

ภาค สอน
☐ ปีที่ ๑
☐ ปีที่ ๒

☐ ปีที่ ๔
☐ ปีที่ ๕

แบบสอบถามทั้งหมดมี ๒ ชุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามหมายเลข

แบบสอบถามชุดที่ ๑

แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่ออาชีพครู

คำอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามฉบับนี้มีอยู่ ๒๕ ข้อ เป็นข้อความที่กล่าวพาดพิงถึงอาชีพครูในรูปลักษณะต่างๆกัน
๒. ให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่า ท่าน "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความที่กล่าวถึงอาชีพครูแต่ละข้อนั้น แล้วกาเครื่องหมาย $\times$ ลงในช่อง "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" ภายหลังข้อความแต่ละข้อ

ตัวอย่าง

- ๐) อาชีพครูเป็นอาชีพกาฝากของสังคม
- ๐๐) อาชีพครูหอมหวานหวานลม

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
.....	 $\times$
..... $\times$	

๓. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เพื่อสอบถามทัศนคติของท่านที่มีต่ออาชีพครู ซึ่งแต่ละคนไม่จำเป็นจะต้องมีเหมือนกัน กรุณาตอบตามความคิดเห็นของท่านโดยอิสระที่สุด

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
.....	
.....	

๒๔. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ทำให้คนท้องตระหนักรู้เห็น

๒๕. ผู้ที่ประกอบอาชีพครูเป็นบุคคลที่ไม่ทันสมัย

แบบสอบถามชุดที่ ๒

แบบสอบถามวัดความต้องการด้านกิจกรรมนักเรียน

คำอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ต้องการทราบความต้องการของท่านที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน
ที่สมควรให้จัดขึ้นในวิทยาลัย ขอให้พิจารณารายการกิจกรรมในแบบสอบถามอย่างละเอียด
รอบคอบ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องท้ายขอความตามน้ำหนักความ
ต้องการ มาก หรือ น้อย ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆของท่าน

ตัวอย่าง

กิจกรรมที่ข้าพเจ้าต้องการให้มีในวิทยาลัย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐) การแข่งขันกีฬาระหว่างสี่ต่างๆ		✓			
๐๐) การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ความรู้			✓		

ภาคผนวก ค.

วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี

วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี

ความเป็นมา วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี ตั้งขึ้น เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ และเปิดสอนอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๙ เดิมชื่อว่า " วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง " แนวความคิดในการจัดตั้งวิทยาลัยหมู่บ้านเกิดจากการที่ มล. ปิ่น มาลากุล และคณะได้ไปดูงานการจัดการศึกษาของประเทศตุรกี ซึ่งมีการจัดวิทยาลัยหมู่บ้านกันอย่างแพร่หลายเพื่อผลิตครูและวิทยากรด้านต่างๆ สำหรับออกไปพัฒนาท้องถิ่นชนบท มล. ปิ่น มาลากุล ได้เสนอแนะให้รัฐบาลจัดตั้งวิทยาลัยหมู่บ้านขึ้น เพื่อให้เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูแบบหนึ่งซึ่งประสงค์ให้นักเรียนมีประสบการณ์ด้วยตนเองมากที่สุด นอกจากจะเรียนวิชาสามัญและวิชาครูแล้ว นักเรียนจะต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแขนงวิชาเกษตรกรรมและวิชาช่างสาขาต่างๆ โดยเน้นหนักไปตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานดังนี้

๑. ปลูกฝังให้นักเรียนครูรักและศรัทธาต่ออาชีพครูโดยให้งานงานหลายๆ งานในวิทยาลัย เพื่อนำความรู้ความชำนาญไปลงมือปฏิบัติได้
๒. ให้วิทยาลัยแก้ปัญหาภาคแคลนครูในชนบทที่ต้องการพัฒนาโดยคัดเลือกนักเรียนจากท้องถิ่นทุรกันดาร และชาวเขาเข้ามาเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วต้องกลับไปปฏิบัติงานในภูมิลำเนาของตน
๓. ให้นักเรียนรู้จักปฏิบัติตนในการเข้าสังคมโดยให้อยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยมีความเคารพนับถือกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ให้เป็นผู้มีมีสติและใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาต่างๆ
๔. ให้วิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของการศึกษาในท้องถิ่นใกล้เคียง

ประเภทของนักเรียน

แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. ประเภทในบารุง หมายถึงนักเรียนที่ได้รับทุนอุดหนุนจากรัฐบาล
แบ่งเป็น ๒ ประเภท

๑.๑ นักเรียนในบารุงหลักสูตร ๕ ปี จบการศึกษาแล้วได้วุฒิ
ป.กศ. รับผู้ที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โดยวิธีคัดเลือกจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
นักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกมีทั้งนักเรียนพื้นราบและนักเรียนชาวเขา เจ้าของทุน คือ
กรมการฝึกหัดครู และกรมสามัญศึกษา ได้รับทุนอุดหนุนปีละ ๒,๕๐๐ บาท ต่อคน

๑.๒ นักเรียนในบารุงหลักสูตร ๒ ปี สำเร็จแล้วได้วุฒิ ป.กศ.
รับผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้คัดเลือกและให้ทุนอุดหนุน
ปีละ ๒,๕๐๐ บาท ต่อคน

๒. ประเภทนอกบารุง หมายถึงนักเรียนที่เข้ามาเรียนโดยผ่านวิธีการคัดเลือก
ของวิทยาลัยและเรียนโดยใช้ทุนส่วนตัว แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ

๒.๑ หลักสูตร ๒ ปี สำเร็จแล้วได้วุฒิ ป.กศ.

๒.๒ หลักสูตร ๒ ปี ต่อเนื่องจากชั้น ป.กศ. สำเร็จแล้วได้
วุฒิ ป.กศ. สูง

๓. ประเภทนักศึกษามูลคณภายนอก หมายถึงนักศึกษาที่เข้ามาเรียนตาม
นโยบายเร่งรัดการผลิตครู และการยกระดับวิทยฐานะครู ผู้เรียนต้องเสียเงินค่าหน่วยกิต
และเรียนในตอนเย็น หลังการเรียนภาคปกติ มี ๒ ระดับ คือ

๓.๑ หลักสูตร ๒ ปี สำเร็จแล้วได้วุฒิ ป.กศ.

๓.๒ หลักสูตร ๒ ปี ต่อเนื่องจากชั้น ป.กศ. สำเร็จแล้วได้
วุฒิ ป.กศ. สูง

ในปัจจุบันวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี เป็นสถานศึกษาฝึกหัดครูแห่ง
หนึ่งที่รวมในโครงการผลิตครูเพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูในท้องถิ่นกันดารรวมทั้ง
ชาวเขาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดมุ่งหมาย

เร่งผลิตครูให้ไปสอนในท้องถิ่นกันดารและชาวเขา การแก้ปัญหาดังกล่าว
ดำเนินการแก้เป็น ๒ ทาง คือ การผลิตครูเพื่อเตรียมออกไปสอนในท้องถิ่นกันดารและ
ส่งเสริมให้ครูออกไปทำการสอนในท้องถิ่นกันดาร โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย
ผู้แทนกรมการฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา กรมการปกครอง สำนักงบประมาณ และกอง
แผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

วิธีการ

การผลิตครูเพื่อให้ออกไปสอนในท้องถิ่นกันดารโดยการให้ทุนและการ
อบรมครู เริ่มดำเนินงานในปี ๒๕๑๖ คือ

๑. ทุนอุดหนุน ๖๐ ทุน ของกรมการฝึกหัดครูที่มีอยู่เพื่อส่งนัก
เรียนไปเรียนที่วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงนั้น จะโอนไปให้นักเรียนในท้องถิ่นกันดาร
นักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และนักเรียนชาวเขา

๒. กรมสามัญศึกษาขอเพิ่มจำนวนนักเรียนที่สำเร็จประถมศึกษา
ปีที่ ๘ จากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มาเรียนที่วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จากปีละ
๓๕ คน เป็นปีละ ๘๐ คน

๓. ทุนอุดหนุนที่กรมการปกครองได้รับงบประมาณอยู่ คือ ทุน
อุดหนุนนักเรียนฝึกหัดครู ปีละ ๖๐๐ ทุน และทุนนักเรียนฝึกหัดครูวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอม
บึง ปีละ ๖๐๐ ทุนนั้น จะเพิ่มเป็นปีละประมาณ ๑,๐๐๐ ทุน

ผู้แทนกรมการฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา กรมการปกครอง สำนักงบประมาณ และกอง
แผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

๒๕๓๖

การผลิตครูให้ไปสอนในท้องถิ่นกันดารและชาวเขา การแก้ปัญหาดังกล่าว
ดำเนินการแก้เป็น ๒ ทาง คือ การผลิตครูเพื่อเตรียมออกไปสอนในท้องถิ่นกันดารและ
ส่งเสริมให้ครูออกไปทำการสอนในท้องถิ่นกันดาร โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย

ผู้แทนกรมการฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา กรมการปกครอง สำนักงบประมาณ และกอง
แผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

๑. ทุนอุดหนุน ๖๐ ทุน ของกรมการฝึกหัดครูที่มีอยู่เพื่อส่งนัก
เรียนไปเรียนที่วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงนั้น จะโอนไปให้นักเรียนในท้องถิ่นกันดาร
นักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และนักเรียนชาวเขา

ภาคผนวก ง.

ชาวเขาในประเทศไทย

ชาวเขาในประเทศไทย

คำว่า "ชาวเขา" พอจะนิยามได้คือ "กลุ่มชนกลุ่มน้อยซึ่งตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอยู่ในอาณาบริเวณพื้นที่ที่เป็นภูเขาซึ่งมีความสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ฟุต จากระดับน้ำทะเล และรวมตัวเองเป็นเผ่า ๆ มีภาษาพูด การแต่งกาย ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตโดยทั่วไปแตกต่างกว่าชนส่วนใหญ่ในประเทศ"

ปัจจุบันนี้ยังไม่มีข้อยุติที่แน่นอนของทางราชการว่าจะเรียกชนกลุ่มนี้ว่า "ชาวเขา" หรือ "ชาวไทยภูเขา" แต่ในทางปฏิบัตินั้น คนส่วนใหญ่มักจะเรียกว่า "ชาวเขา" ซึ่งเป็นความหมายที่สามารถเข้าใจกันได้โดยทั่วไป รวมทั้งหน่วยงานของกรมประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ใช้ชื่อเรียกว่า "ชาวเขา" เช่น กองส่งเสริมชาวเขา และศูนย์วิจัยชาวเขา เป็นต้น ฉะนั้นคำว่า "ชาวเขา" จึงเป็นคำที่ควรอนุโลมให้ใช้ได้

ชาวเขาในประเทศไทยมีอยู่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน นักวิชาการได้แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ ตามตระกูลภาษา คือ

๑. ตระกูลจีน - ทิเบต (Sino - Tibetan) ได้แก่

- ๑.๑ สาขาทิเบต - พม่า คือ ลีซอ มูเซอ และ อีโก
- ๑.๒ สาขาคะเร็น คือ กะเหรี่ยง
- ๑.๓ สาขามั่ว - เย้า คือ มั่วและเย้า

๒. ตระกูลออสโตรเอเชียติก (Austroasiatic) ได้แก่ในสาขา มอญ - เขมร

- ๒.๑ ละว้า
- ๒.๒ ขมุ
- ๒.๓ ฉีกองเหลือง
- ๒.๔ กอ
- ๒.๕ ถิ่น
- ๒.๖ ชวายน
- ๒.๗ สัก

๒.๘ ส่วย

๒.๙ ไช้

๒.๑๐ กุย

๒.๑๑ เขม็ง - ชานอย

๒.๑๒ ชาโก

๓. ตระกูลมลายู - โปลิเนเซียน (Malaya - Polynesian) สาขามาลายู
ได้แก่ ชาวน้ำ

จากการสำรวจขององค์การสหประชาชาติ พบว่า กลุ่มเผ่ากะเหรี่ยงมีประชากรมากที่สุดถึง ๔๕.๔ % และกลุ่มอีกอน้อยที่สุดเพียง ๒.๓ %

นักมานุษยวิทยาบางกลุ่มเชื่อว่ากลุ่มชนในตระกูลภาษาออสโตร เอเซียติกในสาขามอญ - เขมร โดยเฉพาะอย่างยิ่งละว้าอาศัยอยู่ในประเทศไทยมานานก่อนที่คนไทยจะรวบรวมกันตั้งประเทศ หรือก่อนยุคประวัติศาสตร์ของเราเสียอีก แต่เมื่อชนชาติไทยหลังไหลเข้ามามากในดินแดนสุวรรณภูมิ กลุ่มชนเหล่านั้นได้ถูกกลืนชาติไปบ้าง ถูกบีบให้ถอยเข้าป่าและไปอยู่บนภูเขาบ้าง ส่วนกลุ่มชนในตระกูลภาษาจีน - ทิเบต โดยเฉพาะแม้ว , มูเซอ , ลีซอ และอีกอ แต่เดิมไม่มีอยู่ในประเทศไทย แต่ได้อพยพเข้ามาในเวลาไม่เกิน ๑๐๐ ปี มีรายงานว่า แม้วเข้ามาเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๓๓ ลีซอเข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๔ ส่วนกะเหรี่ยงเป็นชนกลุ่มเดียวในตระกูล จีน - ทิเบต ที่เริ่มอพยพจากประเทศพม่าเข้ามาสู่ประเทศไทย เป็นเวลานานกว่า ๒๐๐ ปี

จากเอกสารของคณะกรรมการชาวเขา แสดงว่าประเทศไทยมีชาวเขาคงหมู่บ้านอยู่กระจัดกระจายตามจังหวัดต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๒๑ จังหวัด แต่ส่วนใหญ่อยู่กันหนาแน่นในพื้นที่ป่าคอยห่างไกลคมนาคมในจังหวัดทางภาคเหนือ และจังหวัดที่มีชาวเขายู่มาก ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ น่าน เชียงราย และแม่ฮ่องสอน